

Der kommer selvfølgelig et lovforslag, og dette lovforslag vil blive behandlet her i Folketinget på ganske normal vis. Det synes jeg Fremskridtspartiet burde notere sig.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Det er ikke første gang, vi i denne samling skal diskutere ministres og tidligere ministres pensionsforhold, og vi siger, som vi sagde sidste gang, at vi fortsat i Venstre er villige til at drøfte, om den måde, vi pensionerer ministre på, er den rigtige. Men vi mener, at tingene skal ses i en større sammenhæng og ikke blot tages op i anledning af enkeltsager eller almindelig misundelse.

Vil man udsætte pensionsudbetalingerne til det 60. år, og det vil vi godt være med til at drøfte om man skal, så vil det altså også være rimeligt at kæde en sådan ændring sammen med reglerne om ventepenge eller eftervederlag, ligesom man i det hele taget må se på den samlede livsløn og de særlige pligter, der påhviler ministre. For det er jo sådan, at der er den forskel på ministre og andre, at de må opgive samtlige andre hverv, mens de er ministre, og det ligger i embedets natur, at de typisk fyres fra den ene dag til den anden uden opsigelsesvarsel.

Man kan argumentere for så mange ordninger. Jeg tror ikke et øjeblik på, at vi kan finde en ordning, der kan tilfredsstille alle, endsige kan være udtryk for den fulde retfærdighed. Jeg mener heller ikke, at vi skal blive så bange for vores egen skygge, at vi for at tækkes en eller anden stemning på grund af en eller anden enkelt urimelig sag beslutter, at landets ledere skal have ringere vilkår end andre ledere.

Jeg minder igen om, hvad jeg tidligere har nævnt som et eksempel her fra denne talerstol, at min pension som sølle vicepolitimester, efter hvad jeg har kunnet få oplyst, er bedre end en ministerpension. En tjenestemand, der efter uansøgt afsked har oppebåret ventepenge, får udbetalt pension i et omfang, som ingen ledere i det private erhvervsliv vil finde sig i. Nu forstår jeg, at man vil stille ministre endnu ringere.

Jeg synes, det var mere hensigtsmæssigt, om vi startede en mere principiel diskussion af, om det virkelig er meningen, at vi skal nedvurdere landets ledelse så meget, at ministre er økonomisk ringere stillet end ledere i den offentlige og private sektor.

Lad os også få en diskussion af, om vi virkelig ønsker fortsat at indskrænke mulighederne for

at få et bredt rekrutteringsgrundlag til folketings- og regeringsposter. Efter Venstres opfattelse gavner det ikke, at vi indskrænker mulighederne for at få velkvalificerede mænd og kvinder til at stille sig til rådighed som folkevalgte og som ministre.

Vi kan altså ikke medvirke til lovforslaget, men vi vil fortsat gerne medvirke til en principiel diskussion af folkevalgtes og ministres aflønningsforhold og deres indplacering i lønssystemet i forhold til andre.

For øvrigt fatter jeg ikke, at Fremskridtspartiet fremsætter dette lovforslag 14 dage før Folketinget sendes på ferie. Der har været tid nok hele året til at drøfte emnet i Udvalget for Forretningsordenen. Det er der tilsyneladende ingen der har haft lyst til. Det er jo sådan, at SF tidligere på året fremsatte et forslag om dette, og den gang sagde Fremskridtspartiets ordfører noget fornærmet, at SF's forslag fuldstændig var en afskrift af Fremskridtspartiets forslag. Så havde det været passende, om Fremskridtspartiet havde stillet nogle spørgsmål til det forslag og havde fået diskuteret det i Udvalget for Forretningsordenen. Det har der ikke været tale om, og derfor må jeg sige, at et lovforslag, der kommer på denne tid af året, mere må betragtes som udtryk for et reklamefremstød end som udtryk for et ønske om en seriøs udvalgsdrøftelse.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

For det første er det ikke korrekt, at der ikke i forbindelse med behandlingen af SF's beslutningsforslag nr. B 11 er stillet spørgsmål i Udvalget for Forretningsordenen. Et af spørgsmålene er oven i købet optrykt som bilag 1 til det lovforslag, fru Birthe Rønn Hornbech lige har været ordfører for. Så i Udvalget for Forretningsordenen er der så sandelig udvekslet spørgsmål og svar i forbindelse med SF's forslag, beslutningsforslag nr. B 11.

Forskellen på SF's forslag og det her forslag er imidlertid, at SF's forslag var et beslutningsforslag, hvorimod det her er et regulært lovforslag. Da fru Birthe Rønn Hornbech er bekendt med forskellen på beslutnings- og lovforslag, vil jeg ikke trætte med det, men blot gøre opmærksom på, at når det her forslag er fremme til behandling i dag, skyldes det jo netop alle de løfter, der er blevet givet fra andre partier – også under førstebehandlingen af SF's beslutningsforslag – om, at der nok skulle komme noget. Men vi kan altså konstatere nu, hvor samlingen rinder mod